

Досить швидко проминули для семінариста Дрогобицької Духовної Семінарії 6 тижнів Великого посту. Цей благодатний час завжди ототожнюються для нього з певним внутрішнім подвигом, зосередженням над своїм духовним життям, стриманням у їжі й насиченим богослужбово-молитовним колом. Таким чином, з 29 березня наблизився тиждень Страстей Христових, вінцем і кульмінаційною точкою якого, як і всього посту, є Пасха Христова. Дух Воскресіння близько – це була чи не єдина думка, з якою кожен студент ступив у межі страсної седмиці. Розпочався він для семінаристів ще 28 березня в неділю ввечері вечірнею та останніми Пасіями, тобто чином Страстей Христових. Щодо останнього богослужіння, то воно відповідає древній духовно-богослужбовій традиції Київської Церкви і є надзвичайно глибоким завдяки багатству богословської думки. Відправа цього чину відбувається у Дрогобицькій Духовній Семінарії у всі неділі Великого посту.

Перші три дні Страсного тижня був звичний розпорядок дня: зранку – утренья, до обіду – лекції і час самопідготовки, а ввечері – Літургія напередосвячених дарів. Ще раніше, однак у ці дні особливо інтенсивно, розпочинається також семінарійна господарська діяльність, пов'язана з прибираннями всередині приміщення і навколишніх територій, працею на господарстві, різноманітними внутрішніми будівельними роботами. Однак ці дні запам'ятались пересічному студенту передусім наступним: кожному цікаво було спостерігати, як із нашої спільноти день за днем, починаючи з понеділка, почали один за одним зникати семінаристи. Проте ніякої містики чи чогось надзвичайного в цьому не було. Насправді для пасхального служіння на просторах північної, центральної, східної та південної України вирушило понад 40 студентів нашого духовного навчального закладу. Решта ж залишилась для приготувань до Христового Воскресіння та святкування цього величного свята у Семінарії та катедральному храмі Пресвятої Трійці. Починаючи з четверга, кардинально змінюється настрої і дух днів: розклад залежить від насичених богослужінь, які відбуваються в Святотроїцькій катедрі, що через дорогу від Семінарії. Семінаристи активно беруть участь у страсних відправах, супроводжуючи їх власним співом та прислужуванням біля владик Юліяна (Вороновського) та Ярослава (Приріза). Це й утренья, вечірня з Літургією Василія Великого спільно з дитячо-молодіжним хором «Відлуння» катедрального собору, і утренья Страстей Христових (або Чин дванадцяти євангелій) – у четвер; Царські Часи (1-й, 3-й, 6-й та 9-й), вечірня з виставленням плащаниці, Акафіст до Страстей Христових Єрусалимська утренья – у п'ятницю; Вечірня з Літургією св. Василія Великого, освячення пасок і інших пасхальних страв – у суботу; і Надгробне, Воскресна утренья та Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого – у світлий день Воскресіння Христового. Особливо незабутніми завжди є збагачення духовне, невимовна радість і навіть легка втома від всенішньої молитви пасхального недільного ранку, які розпочинаються о 11.30 суботнього вечора і завершуються близько 4-ї години ранку. Після благочестивої молитви настоятелі семінарії та студенти, запрошуючи Преосвященніших Владик (цього року був лише Владика Юліян (Вороновський)), традиційно поспішають розділити спільний святковий стіл, де споживають свячені страви й інші наїдки, але передусім діляться власними переживаннями радості Христового Воскресіння. Згодом, прощаючись один з одним та з ректоратом і викладачами, семінаристи, «озброївшись» подорожніми сумками, вирушають на довгожданні пасхальні канікули, які тривають увесь світлий тиждень. Воістину, ці дні – це піднесений і неповторний час духовного торжества і перемоги над злом завдяки благодаті Христової перемоги над гріхом і смертю!

Дмитро Сенейко